

Bilag 1

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 98/27/EF af 19. maj 1998 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser**EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –**

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I visse fællesskabsdirektiver, som er opført på listen i bilaget, fastsættes der regler for beskyttelse af forbrugernes interesser;
- (2) de eksisterende mekanismer såvel på nationalt plan som på fællesskabsplan til sikring af overholdelsen af disse direktiver gør det ikke altid muligt at bringe overtrædelser, der skader forbrugernes kollektive interesser, til ophør hurtigt nok; ved kollektive interesser forstås interesser, som ikke er en akkumulering af interesser hos enkeltpersoner, der har lidt skade ved en overtrædelse; dette berører ikke individuelle søgsmål anlagt af enkeltpersoner, som har lidt skade ved en overtrædelse;

(3) virkningen af nationale foranstaltninger, som omsætter ovennævnte direktiver til national lovgivning, og som skal bringe praksis, der er ulovlig i henhold til de gældende nationale bestemmelser, til ophør, herunder beskyttelsesforanstaltninger, som går ud over, hvad der kræves i disse direktiver, såfremt disse foranstaltninger er i overensstemmelse med traktaten og godkendt i henhold til disse direktiver, kan blive forringet, når en sådan praksis har konsekvenser i en anden medlemsstat end den, hvor den har sin oprindelse;

(4) disse vanskeligheder skader det indre markeds funktion, idet de betyder, at det er tilstrækkeligt at flytte udgangspunktet for en ulovlig praksis til et andet land for at unddrage sig enhver form for retshåndhævelse, hvilket indebærer konkurrenceforvridning;

(5) disse vanskeligheder er af en sådan art, at de kan forringe forbrugernes tillid til det indre marked, og de kan begrænse aktionsområdet for de organisationer, der repræsenterer forbrugerne eller de uafhængige offentlige organer, der har til opgave at beskytte forbrugernes kollektive interesser, og som lider skade som følge af en praksis, som er ulovlig i henhold til fællesskabsretten;

(6) da de nævnte former for praksis ofte går på tværs af medlemsstaternes grænser, er det nødvendigt, at der hurtigt i et vist omfang sker en indbyrdes tilnærmelse af de nationale bestemmelser, der gør det muligt at bringe ovennævnte former for ulovlig praksis til ophør, uanset i hvilket land den ulovlige praksis har haft virkninger; dette berører for så vidt angår jurisdiktionen ikke den internationale privatrets bestemmelser eller konventioner, der gælder mellem medlemsstaterne, idet der tages hensyn til medlemsstaternes generelle forpligtelser i henhold til traktaten, navnlig forpligtelserne i

(1) EFT C 30 af 30. 1. 1997, s. 112.

(2) EFT C 30 af 30. 1. 1997, s. 112.

(3) Europa-Parlamentets udtalelse af 14. november 1996 (EFT C 362 af 2. 12. 1996, s. 236), Rådets fælles holdning af 30. oktober 1997 (EFT C 389 af 22. 12. 1997, s. 51) og Europa-Parlamentets afgørelse af 12. marts 1998 (EFT C 104 af 6. 4. 1998). Rådets afgørelse af 23. april 1998.